

JÜLICH – GREVENBROICH – ERKELENZ

Energikus háromszög, a levegőből színtelen és lapos,
bomlik ki a földre. Félelmet keltően kék kontrasztot
ad hozzá a művelet attribútuma, a szabadtéri ég,
a munkásruhák, az eljövő tengerek (Európa legnagyobbjai).

Ülepítők tolják peremre a földmélyt. Az elidegeníthetetlen,
az üres unalmasan ásít. A megsemmisített felületek
szélén álltunk, a hatalmi ágak szétválasztása előtt –
kotrógépekre és szalagokra (a világ legnagyobbjai).

Hatalmas széntelegek vágják magukat még egyszer uralkodói
pózba: ami a harmadkorban erdő volt, feketén áll és hallgat.

Mi, a földtörténet röviden csillogó kövületei, riadókészültségben,
port lélegzünk be, porfüggönyöket falunk be,
melyek a szellemfalvakban még mindig beszegezett ablakok
mögött lógnak, lassan járkálunk a lebontott szegély mentén,

mint az áttelepített temetők. Az új csövekbe fehér permet
emelkedik, megnyugtató szitálás – holdbeli táj
nyeli le nyelvünk. A fátyol mögötti rést csak félig
látni, mialatt mi magunk visszük végig a szénülés folyamatát,

a napi magas nyomás alatt csendes kamerák teli fekete
nappal, könnyű elfűteni, erdőkoncentrátum.

SZÉKELY ÖRS fordítása

Megjelent német nyelven: *Geliehene Landschaften Lehrgedichte und Elegien*. Suhrkamp Verlag Berlin, 2016.